

(๓๑)

คำพิพากษา

สำหรับศาลใช้

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์

ที่ ๑๒๕๓๗/๒๕๕๘

ศาลฎีกา

วันที่ ๒๐ เดือน ตุลาคม พุทธศักราช ๒๕๕๘

ความแพ่ง

นายซัชชัย ชินธรรมมิตร

โจทก์

ระหว่าง

สำนักงานการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม ที่ ๑

นายพลศักดิ์ เจนบรรจง ที่ ๒

จำเลย

เรื่อง

ที่ดิน

จำเลยทั้งสอง

ฎีกาคัดค้าน

คำพิพากษา

ศาลอุทธรณ์ภาค ๗ ลงวันที่ ๒๗ เดือน ตุลาคม พุทธศักราช ๒๕๕๗

ศาลฎีกา รับวันที่ ๒ เดือน มิถุนายน พุทธศักราช ๒๕๕๘

- ๒ -

โจทก์ฟ้องและแก้คำฟ้องว่า โจทก์เป็นเจ้าของที่ดินตามหนังสือรับรอง
การทำประโยชน์ (น.ส. ๓) หมู่ที่ ๓ ตำบลด่านมะขามเตี้ย อำเภอเมืองกาญจนบุรี
(ปัจจุบันอำเภอด่านมะขามเตี้ย) จังหวัดกาญจนบุรี เล่ม ๒๒ หน้า ๑๐๒ สารบบ
เล่ม ๑๐๗ หน้า ๑๐ เนื้อที่ ๙๖ ไร่ ๖๐ ตารางวา โดยซื้อมาประมาณต้นปี ๒๕๕๕
เมื่อโจทก์ไปสำรวจพื้นที่เตรียมรังวัดตรวจสอบแนวเขตเพื่อครอบครองทำประโยชน์ ทราบว่า
จำเลยที่ ๑ ออกหลักฐานเอกสารสิทธิหนังสืออนุญาตให้เข้าทำประโยชน์ในเขตปฏิรูปที่ดิน
(ส.ป.ก. ๔ - ๐๑) ให้แก่จำเลยที่ ๒ ทับที่ดินของโจทก์เนื้อที่ประมาณ ๔๕ ไร่
การออกหลักฐานดังกล่าวของจำเลยที่ ๑ เป็นไปโดยมิชอบด้วยกฎหมายทำให้โจทก์ได้รับ
ความเสียหาย ขอให้ศาลเพิกถอนการออกเอกสารสิทธิ ส.ป.ก. ๔- ๐๑ โดยให้จำเลยทั้งสอง
พิสูจน์สิทธิดังกล่าว และให้จำเลยที่ ๒ พร้อมบริวารออกไปจากที่ดินของโจทก์ หาก
จำเลยทั้งสองไม่ปฏิบัติตามขอให้ถือเอาคำพิพากษาแทนการแสดงเจตนาของจำเลยทั้งสอง
จำเลยที่ ๑ ให้การว่า หนังสือรับรองการทำประโยชน์ (น.ส. ๓) ของโจทก์
ออกโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย เนื่องจากออกในที่ดินหวงห้าม และไม่มีหลักฐานการแจ้งการ

ครอบครองที่ดิน (ส.ค.๑) เดิมนางลำพึง เจนบรรจง ซึ่งเป็นเจ้าของที่ดิน น.ส. ๓ ฉบับ
ดังกล่าวมาแต่เดิมมิได้แจ้งและมีหลักฐานการแจ้งการครอบครองที่ดิน (ส.ค. ๑) การ
ออกหลักฐาน น.ส. ๓ แก่โจทก์ จึงมิชอบด้วยกฎหมาย โจทก์ไม่มีอำนาจฟ้อง ที่ดินพิพาท
กับที่ดิน น.ส. ๓ ของโจทก์ เป็นคนละแปลงกัน, ขณะจำเลยที่ ๑ ดำเนินการออกสำรวจ
รังวัดสอบสวนสิทธิการครอบครองที่ดินเพื่อออกหลักฐาน ส.ป.ก. ๔ - ๐๑ ให้แก่ผู้ครอบครอง
ที่ดินพิพาท นางลำพึงก็ไม่ไปคัดค้าน การกระทำของจำเลยที่ ๑ ไม่ได้เป็นการโต้แย้งสิทธิของ
โจทก์ กรณีไม่มีเหตุให้ต้องเพิกถอนหลักฐาน ส.ป.ก. ๔ - ๐๑ ของจำเลยที่ ๒ โจทก์จึงไม่มี
อำนาจฟ้อง จำเลยที่ ๒ ครอบครองที่ดินพิพาทมาตั้งแต่ปี ๒๕๑๗ ถึงปัจจุบัน โจทก์และ
เจ้าของเดิมยังไม่เคยเข้าครอบครองทำประโยชน์ในที่ดินพิพาทแต่อย่างใด ขอให้ยกฟ้อง /
จำเลยที่ ๒ ให้การว่า ที่ดินพิพาทเนื้อที่ประมาณ ๔๕ ไร่ ที่โจทก์อ้างว่า
จำเลยที่ ๑ ออกเอกสารสิทธิหนังสืออนุญาตให้จำเลยที่ ๒ เข้าไปทำประโยชน์ในเขตปฏิรูป
ที่ดิน ส.ป.ก. ๔ - ๐๑ หักที่ดิน น.ส. ๓ ของโจทก์นั้น ที่ดินพิพาทเป็นที่ดินของรัฐ ไม่ใช่ที่ดิน
ตามหลักฐาน น.ส. ๓ ของโจทก์ ทั้งเจ้าของเดิมและโจทก์ซึ่งเป็นผู้รับโอนที่ดินดังกล่าวไม่เคย

- ๔ -

เข้าครอบครองทำประโยชน์ในที่ดินส่วนที่พิพาทมาก่อน จำเลยที่ ๒ เป็นผู้ครอบครอง
ทำประโยชน์ในที่ดินพิพาทมาตั้งแต่ปี ๒๕๑๕ ก่อนที่จะประกาศเป็นที่ดินในเขตปฏิรูป และ
ต่อมาจำเลยที่ ๑ ได้ออกหลักฐาน ส.ป.ก. ๔ - ๐๑ อนุญาตให้จำเลยที่ ๒ ทำกิน
ในที่ดินดังกล่าวโดยชอบ ขอให้ยกฟ้อง

ระหว่างพิจารณาของศาลชั้นต้น โจทก์แถลงคดีให้บังคับจำเลยทั้งสอง
ตามคำขอท้ายฟ้องเฉพาะให้ขับไล่จำเลยที่ ๒ พร้อมบริวารออกจากที่ดินพิพาท
ศาลชั้นต้นพิจารณาแล้ว พิพากษายกฟ้อง ค่าฤชาธรรมเนียมให้เป็นพับ
โจทก์อุทธรณ์

ศาลอุทธรณ์ภาค ๗ พิพากษาแก้เป็นว่า ให้จำเลยที่ ๒ พร้อมบริวาร
ออกไปจากที่ดินของโจทก์ ค่าฤชาธรรมเนียมชั้นอุทธรณ์ให้เป็นพับ นอกจากที่แก้ให้เป็น
ไปตามคำพิพากษาศาลชั้นต้น

จำเลยทั้งสองฎีกา

ศาลฎีกาตรวจสำนวนประชุมปรึกษาแล้ว ปัญหาที่จะต้องวินิจฉัยตามที่

- ๕ -

จำเลยทั้งสองฎีกามีว่า โจทก์มีสิทธิฟ้องขับไล่จำเลยที่ ๒ ออกจากที่ดินพิพาทหรือไม่
ก่อนอื่นต้องวินิจฉัยในเรื่องอำนาจฟ้องของโจทก์ก่อน ได้พิจารณาแล้วถ้าเป็นอย่างไรที่
โจทก์ฟ้อง เมื่อพิจารณาตามแผนที่พิพาทเอกสารหมาย จ.ล.๑ ประกอบแล้ว กรณีเป็นเรื่อง
ในปี ๒๕๔๐ จำเลยที่ ๑ สำนักงานการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรมออกหนังสืออนุญาต
ให้เข้าทำประโยชน์ในเขตปฏิรูปที่ดิน (ส.ป.ก.๔-๐๑) อนุญาตให้จำเลยที่ ๒ เข้าทำประโยชน์
ในที่ดินหวงห้ามซึ่งอยู่ในเขตปฏิรูปที่ดินโดยตราเป็นพระราชกฤษฎีกาในเนื้อที่ ๔๕ ไร่ ๓ งาน
๗๒ ตารางวา เพื่อการเกษตรกรรมตามเอกสารหมาย จ.๓ ซึ่งการออก ส.ป.ก.๔-๐๑
ของจำเลยที่ ๑ ทับซ้อนบางส่วนทางทิศเหนือของที่ดิน น.ส. ๓ เล่ม ๒๒ หน้า ๑๐๒
สารบบเล่ม ๑๐๗ หน้า ๑๐ เนื้อที่ ๔๖ ไร่ ๖๐ ตารางวา ที่มีชื่อโจทก์เป็นผู้มีสิทธิ
ครอบครองอยู่ที่หมู่ที่ ๓ ตำบลด่านมะขามเตี้ย อำเภอเมืองกาญจนบุรี จังหวัดกาญจนบุรี
ตามเอกสารหมาย จ.๑ บริเวณที่ดินที่ทับซ้อนคือที่ดินพิพาทในกรอบสี่เหลี่ยม แต่ตามหนังสือ
รับรองการทำประโยชน์ (น.ส.๓) ในปี ๒๕๔๐ ก่อนที่โจทก์จะเป็นเจ้าของที่ดิน
ที่ดิน น.ส. ๓ ยังเป็นของนางลำพัง เจนบรรจง ผู้มีสิทธิครอบครอง เมื่อในการออก

- ๖ -

ส.ป.ก. ๔-๐๑ จำเลยที่ ๑ ต้องประกาศตามระเบียบอยู่แล้ว เนื่องจากไม่มีเหตุผลใดที่
จำเลยที่ ๑ จะไม่กระทำเช่นนั้น จึงน่าจะเชื่อว่านางลำพึงต้องทราบแล้ว แต่การที่จำเลยที่ ๒
กลับไปยื่นคำขอทำประโยชน์ตามเอกสารหมาย ล.๗ จนจำเลยที่ ๑ ออก ส.ป.ก. ๔-๐๑
ให้จำเลยที่ ๒ เข้าทำประโยชน์ในที่ดินโดยนางลำพึงไม่ได้โต้แย้งคัดค้าน เมื่อนางลำพึง
เป็นญาติโดยเป็นพี่สะใภ้จำเลยที่ ๒ เอง กรณีไม่มีเหตุที่จะคิดไปเป็นอย่างอื่น น่าเชื่อว่า
เป็นเรื่องที่นางลำพึงยกโดยแบ่งที่ดิน น.ส. ๓ ในส่วนที่ดินพิพาทให้จำเลยที่ ๒ โดยโอนสิทธิ
ครอบครองด้วยการส่งมอบที่ดินให้ซึ่งมีผลสมบูรณ์ตามกฎหมายให้จำเลยที่ ๒ เป็นผู้มียุทธ
ครอบครองในที่ดินพิพาทตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๑๓๗๘ แล้ว
จำเลยที่ ๒ ไปยื่นคำขอเข้าทำประโยชน์จนจำเลยที่ ๑ ออก ส.ป.ก. ๔-๐๑ ให้จำเลยที่ ๒
เข้าทำประโยชน์ในที่ดิน เนื่องจากมีฉันทานุญาตนั้นคงไม่เป็นเช่นนั้น แม้จำเลยที่ ๒ จะเบิกความว่าเป็น
ที่ดินที่บิดายกให้ก็รับฟังไม่ได้ด้วยเหตุที่ขัดต่อเหตุผลดังกล่าว แต่ก็ไม่มีเหตุที่จะรับฟังไม่ได้ว่า
เป็นที่ดินที่จำเลยที่ ๒ ได้รับการยกให้จากนางลำพึงโดยเหตุที่จำเลยที่ ๒ เบิกความขัดแย้งกัน

เนื่องจากมีเหตุผลให้เชื่อเช่นนั้น เมื่อเป็นเช่นนี้การออก ส.ป.ก.๔-๐๑ ของจำเลยที่ ๑
จึงชอบด้วยกฎหมายแล้ว/เนื่องจากเป็นการที่จำเลยที่ ๑ นำที่ดินของรัฐซึ่งเป็นที่ดิน
หวงห้ามมาตราเป็นพระราชกฤษฎีกากำหนดเป็นเขตปฏิรูปที่ดินให้จำเลยที่ ๑ เป็นเจ้าของ
กรรมสิทธิ์ แล้วออก ส.ป.ก.๔-๐๑ ให้จำเลยที่ ๒ ผู้มีสิทธิครอบครองในที่ดินที่ไปยื่นคำขอ
เข้าทำประโยชน์ในที่ดินตามที่ได้รับการพิจารณาและอนุมัติจากคณะกรรมการปฏิรูปที่ดิน
เพื่อเกษตรกรรมของจำเลยที่ ๑ ตามพระราชบัญญัติการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม
พ.ศ. ๒๕๑๘ เมื่อการออก ส.ป.ก.๔-๐๑ ของจำเลยที่ ๑ ชอบด้วยกฎหมายเป็นผลให้
จำเลยที่ ๒ มีสิทธิเข้าทำประโยชน์ในที่ดิน แม้โจทก์มีชื่อเป็นผู้มีสิทธิครอบครองในที่ดิน
น.ส. ๓ ในส่วนที่ดินพิพาทก็ไม่ถือว่าการกระทำของจำเลยทั้งสองเป็นการโต้แย้งสิทธิโจทก์
เนื่องจากเป็นการกระทำตามกฎหมายที่จำเลยทั้งสองมีสิทธิทำได้ โจทก์จึงไม่มีอำนาจฟ้อง
จำเลยทั้งสอง กรณีเป็นปัญหาข้อกฎหมายเกี่ยวกับความสงบเรียบร้อยของประชาชน ศาลฎีกา
มีอำนาจยกขึ้นวินิจฉัยได้เอง ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา ๑๔๒ (๕)

○ (๓๑ ทวิ)

สำหรับศาลใช้

- ๘ -

ประกอบมาตรา ๒๔๖ และมาตรา ๒๔๗ กรณีจึงไม่จำเป็นต้องวินิจฉัยตามประเด็นอื่นที่

จำเลยทั้งสองฎีกา

พิพากษาแก้เป็นว่า ให้ยกฟ้องโจทก์ ค่าฤชาธรรมเนียมชั้นฎีกาให้เป็นพับ

นอกจากที่แก้ให้เป็นไปตามคำพิพากษาศาลอุทธรณ์ภาค ๗.

นายพิรศักดิ์ ไวกาสี

นายกฤษฎีจิรัฐ คุณาจิรภรณ์

นายเสรี เพศประเสริฐ

